

लवणाम्बु सदैव महोदधेः
प्रकृतिरेव सतामविषमदिता ॥

76. Adoptavimus Cod. A. lectionem कोपकृ^० pro को ऽपि कृशानुतापः et in hemistichio secundo लोभपात्रैः pro Nominativo quamvis utraque vulgata lectio possit defendi, *posterior* autem, iam vereor, debet praeferri. Ultimum vocabulum वीरः bene se habet, neque in धीरः eiusdem Cod. commutandum, iam enim in ipsa stirpe latet virilitas ac strenuitas. Tertium verus membrum imaginem repetit a laqueis quibus hostes capiuntur [in textum autem pro कर्षन्ति male irrepsit वर्षन्ति]. Tales vero laquei, qui collis ferarum et hostium iniiciuntur, apud omnes fere populos commemorantur, Arabes hoc modo asinum silvestrem cepisse testis est *Arrianus* (de venat. 24.), inter arma Persarum *Herodotus* (7, 85.) refert; *Pausanias* (1, 21.) de Sauromatis, *Suidas* de Parthis, qui *σειράφοροι* (vid. *Suid.* h. voc.) exinde dicebantur, eadem narrat, et apud *Homerum* (Il. 5, 487.) *ἄψιδες λίνυ* haud dubie de laqueis istis intelligendum. Plura vid. in *India* mea II. p. 62. Scholia in distichon nostrum desunt.

77. In Cod. B. initium versus sic se habet:

वरं शृङ्गोत्सङ्गागुरुशिलरिपां क्वापि विषमे
quae quidem lectio sensum non mutat, neque tamen habet cur Editionis textui praeferatur. In A. sententia desideratur una cum scholiis quae in distichis de constantia omnibus fere desunt vel saltem ieiuniora sunt. Pro तोव्र in Cod. तोह्वा exstat. Vocabulum ग्रील *indoles* h. l. fortitudinem et virtutem *κατ' ἐξοχήν* significat, quod in ipsa vocis latet origine si cum शिला *saxum* conferas; dein ad illam vitae rationem transfertur, quae sensu veri, boni et pulchri nitet, sive ut uno verbo dicam, ad humanitatem et sensu denique latissimo ad eam hominis indolem qua sibi consentaneus est aliquis in omnibus quae peragit. Sic in versu proxime sequente adhibetur, ubi *Rogerus* bene circumscribit: *celui, qui sçait s'accommoder à l'humeur d'un chacun.*

78. Generosiores viri et sibi constantes omnem rerum naturam sibi subiiciunt. De verbis denominativis, quibus utitur poeta, vid. ad *Sringar.* 34.; inter haec गुणायते rectius est quam quod Cod. A. proponit गुणीयते. Maluimus porro cum A. et B. कुल्यायते — quod et *Rogerus* expressit: *un ruisseau* — pro कूपायते *puteum fieri*; in वर्षायते autem gravitas multa inest, ideoque suo loco eripere nolui et cum चर्यायत A. vel वर्षायते B. commutare, quae mera forsan scriptorum vitia sunt. Notandus est Superlativus audacior in Composito अखिललोकवल्लभ ॥

79. Homo कार्यार्थिन् is est qui bona opera atque officia omnibus viribus persequitur, res externas non curans. Humi stragulum opponitur lecticae पर्यङ्क, quod quidem vocabulum in *India* nostra (II. p. 109.) falso cum persico *پلنگ* contulimus, scribitur etiam पल्यंक unde hodiernum nomen *Palankin* descendit. Morem in *India* antiquum esse quo reges et homines delicatuli „*sexta cervice ferri*” sese passi sint, ex *Curtio* discimus (8, 9.): *Quum*